

TREDJE GÅNGEN GILLT

Främmande språk har aldrig varit min starka sida. Trots detta dilemma nödgades jag medfölja min make som representativt bihang i den diplomatiska världen.

Maken tjänstgjorde vid försvarsdepartementet. Ofta fick jag ställa upp som en snurrande speldocka, en sån där, som roterar, blinkar och upprepar samma fras om och om igen.

I diplomaternas vokabulär ingår orden "kanske" och "det är möjligt". Att med säkerhet påstå något är inte diplomati. Jag som inte tillhörde kåren, hade ingen anledning att uttrycka mig på det viset. Visserligen befann sig mitt tillstånd någonstans mellan kanske och det är möjligt - men ändå. Jag svarade således alltid artigt : " I am fine, thank you."

Denna enformiga , trista och något lögnaktiga fras började irritera mig.

Efter ivrigt letande i mitt lexikon fann jag emellertid en annan och tjugigare formulering, tyckte jag i alla fall.

Stegar in på amerikanska ambassaden, stolt och glad över mina nya språkkunskaper.

På värdens - How are you? svarade jag framt:"Thank you, I am going along finely."

Det finns nog ingen på denna jord som kan lägga upp ett sånt gapskratt, som en amerikan. Medan hans skratt ekade i lokalen, undrade jag vad som glatt honom så.

Jag uppsökte en god vän, en engelsman, för att höra hans tolkning.

Mitt svar betydde ungefär - Tack, jag går vidare trots allt, eller - Jag håller på att säcka ihop.

Mitt lexikon var tryckt vid sekelskiftet.

Det gäller att inte göra bort sig i den diplomatiska världen.

*

En annan gång var vi på party på indiska ambassaden.

En brunögd, turbanklädd herre hälsade oss välkomna. Vi blandade oss med de övriga gästerna, drinksmuttande och fraserande. En indier sålde sig till oss, och till min förtjusning visade han intresse för våra liv på ett ovanligt sätt. Han undrade bland annat var vi bodde, och givetvis returnerade jag frågan artigt. Lite för abrupt lämnade han oss med en avmätt bugning. Min make och jag tänkte inte vidare på detta, just då. Senare på eftermiddagen hörde jag maken storskratta i vardagsrummet. Det hör till saken, han brukade inte skratta på det viset.

- Vet du vem det var, vi frågade var han bodde? sa maken.

- Nej, svarade jag, hur skulle jag kunna veta det? De ser ju likadana ut allihop.

- Tänk dig om någon frågat dig här hemma var du bor, fortsatte maken. Vi skrattade i många år åt fadäsen, men vågade aldrig berätta den för någon.

Det gäller att inte göra bort sig i den diplomatiska världen.

*

En tredje gång var vi inbjudna till Karlbergsbal. Jag hade en amerikansk överste som bordskavaljer. På väggen mitt emot oss hängden en målning av en man, som till synes från en gången tid. Översten frågade om det var Karl den tolfte. Mina historiska kunskaper var inte heller så lysande, men att det inte var den kungen visste jag.

Jag drog til med Gustaf the second Adolf, och mindes dessutom från en högersida i historieboken slaget vid Lützen år 1632. Övesten som hunnit bli bli aningen 'dimmig', var synnerligen imponerad av mina kunskaper. Plöstligt vänder sig men svenska bordsgranne om, tittar på tavlan och utbrister - Det står faktiskt Flemming. - Du håller truten! väste jag.

Dåvarande försvarsministern, Sven Andersson, sade i sitt tal, att Sveriges förhållande till främmande makter var gott, och inte hade jag försämrat det, den här gången.

Det gäller att inte göra bort sig i den diplomatiska världen.

* * *

Silence is wisdom
when talking is folly
But - your only pleasure
is of your own making.

Don't tell anybody

Okänd diktare

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kristina E. Bohlin med Poeter.se id #29512 innehar upphovsrätten